

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 385

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 iunie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
309.	— Lege privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961	1-2	Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, precum și a dispozițiilor art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995
437.	— Decret pentru promulgarea Legii privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961	3	3-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 86 din 19 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din		462.	— Hotărâre privind aprobarea stemei județului Argeș
			7-8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Beneficiază de prevederile prezentei legi persoana, cetățean român, care a efectuat stagiul militar în detașamentele de muncă din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961.

Art. 2. — Persoanele care s-au aflat în situația prevăzută la art. 1 au dreptul la o indemnizație lunară,

neimpozabilă, de 15.000 lei pentru fiecare lună de stagiul militar efectuat în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii.

Art. 3. — Soția celui decedat, din categoria celor prevăzuți la art. 1, va beneficia de prevederile prezentei legi, de o indemnizație lunară egală cu 50% din indemnizația

ce s-ar fi convenit soțului decedat, în condițiile dispozițiilor art. 2, neimpozabilă, începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii cererii, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

Art. 4. — Nivelul indemnizațiilor acordate prin prezenta lege va fi indexat anual prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui prețurilor de consum.

Art. 5. — Persoanele prevăzute la art. 1 vor beneficia de prevederile prezentei legi cu începere de la data de întâi a lunii următoare depunerii cererii, precum și de următoarele drepturi:

a) asistență medicală și medicamente în mod gratuit, atât în tratamentul ambulatoriu, cât și în timpul spitalizării;

b) scutirea de la plata taxei de abonament la radio și televizor. De aceste drepturi beneficiază și văduvele supraviețuitoare ale persoanelor care s-au aflat în situația prevăzută la art. 1, care nu s-au recăsătorit.

Art. 6. — (1) Stabilirea și plata drepturilor prevăzute în prezenta lege se fac de către casele teritoriale de pensii și a municipiului București. Stabilirea situațiilor prevăzute în prezenta lege se face de către comisia, care funcționează în cadrul caselor teritoriale de pensii și a municipiului București, pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată și modificată prin Legea nr. 189/2000, cu modificările ulterioare. Din comisia mai sus menționată va face parte și un reprezentant al centrului militar teritorial.

(2) Stabilirea drepturilor prevăzute de prezenta lege se face, la cerere, pe baza înscrisurilor din livretele militare, din adeverințele eliberate de centrele militare județene sau de UM 02405 Pitești.

(3) Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezenta lege se depun la casele teritoriale de pensii și a municipiului București.

(4) Comisia este obligată să se pronunțe asupra cererii în termen de cel mult 30 de zile de la sesizare, printr-o hotărâre motivată.

(5) Împotriva hotărârii persoana interesată poate face contestație la Curtea de apel în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990. Hotărârea Curții de apel este definitivă. Contestațiile formulate împotriva hotărârilor comisiei sunt scutite de taxă judiciară de timbru.

Art. 7. — (1) Casele teritoriale de pensii și a municipiului București, atunci când sunt sesizate sau din proprie inițiativă, vor verifica legalitatea drepturilor acordate beneficiarilor prezentei legi.

(2) În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale, se va emite decizie de revizuire.

(3) Împotriva deciziei de revizuire, emisă în condițiile alin. (1) și (2), persoana interesată poate introduce contestație, în condițiile Legii nr. 29/1990.

Art. 8. — Ministerul Finanțelor Publice va aloca Ministerului Muncii și Solidarității Sociale fondurile necesare plății drepturilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 9. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Apărării Naționale vor elabora norme metodologice de aplicare a prezentei legi, pe care le vor supune spre aprobare Guvernului.

(2) Elaborarea normelor metodologice se va face în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 10. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind recunoașterea
și acordarea unor drepturi persoanelor
care au efectuat stagiul militar în cadrul
Direcției Generale a Serviciului Muncii
în perioada 1950—1961**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 mai 2002.
Nr. 437.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 86
din 19 martie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 30/1991
privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare,
precum și a dispozițiilor art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994
privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici,
aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

financiare, precum și a dispozițiilor art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transtex” — S.R.L. din Sighișoara în Dosarul nr. 2.361/2001 al Tribunalului Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât, în legătură cu aspectele invocate în susținerea ei, Curtea nu este competentă să se pronunțe, sens în care se invocă jurisprudența acesteia.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 iulie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.361/2001, **Tribunalul Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, precum și a dispozițiilor art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Transtex” — S.R.L. din Sighișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva Sentinței civile nr. 427 din 14 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 249/1999 al Judecătoriei Sighișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin următoarele:

I. Cu privire la neconstituționalitatea prevederilor art. 15 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, se invocă încălcarea dispozițiilor art. 41 alin. (2) și (7), art. 48, 49, 51, art. 134 alin. (2) lit. a), art. 135 alin. (1) și (6) și ale art. 136 din Constituție. Astfel, referitor la încălcarea art. 136 din Constituție, care stabilește că formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice se reglementează prin lege, se arată că textul de lege criticat „nu îndeplinește condiția impusă de către acest articol din Legea fundamentală, și anume nu specifică din punct de vedere al controlului atribuția Gărzii financiare”, ci lasă „la discreția Ministerului Finanțelor Publice de a dispune efectuarea controlului, sau mai multor controale pe aceeași temă, prin mai multe organe de control”.

II. În legătură cu prevederile art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, se susține că neconstituționalitatea acestora „derivă, de asemenea, din nespecificarea expresă a competențelor și atribuțiilor organelor de control”. Se mai susține că acest text este neconstituțional deoarece contravine art. 5 și 15 din Legea nr. 30/1991, precum și art. 136 din Constituție, prin aceea că nu stabilește „care este competența specială, sau cui revine competența specială” de a exercita atribuțiile de control. Așa fiind, se consideră că Garda financiară nu are competența materială de a constata încălcări ale dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, precum și faptul că prin Legea nr. 101/1998 sunt abrogate „implicit

sanțiunile contravenționale stabilite de Ordonanța Guvernului nr. 18/1994”.

III. Autorul excepției de neconstituționalitate mai susține că atât prevederile art. 15 din Legea nr. 30/1991, cât și prevederile art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 contravin și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, „întrucât prin măsurile nelegale dispuse de către Garda financiară Mureș în atribuirea de competențe pe care nu le are, proprietatea privată nu mai este inviolabilă” și „statul intervine astfel, prin măsuri administrative, în sfera proprietății private, aceasta întrucât sumele obținute intră în patrimoniul unei societăți cu capital privat”. De asemenea, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, „în condițiile arătate” statul nu asigură libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și nici nu creează cadrul favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, astfel încât textele criticate sunt contrare prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Potrivit unui alt motiv de neconstituționalitate, prin măsurile dispuse de Garda financiară ca urmare a controalelor efectuate în temeiul acestor dispoziții de lege se instituie, contrar prevederilor art. 49 din Constituție, o îngrădire a drepturilor și libertăților fundamentale.

În sfârșit, se apreciază că „organele Gărzii financiare încălcă în mod repetat proprietatea privată, prin măsurile administrative pe care le impun, materializate, de regulă, prin sancțiuni contravenționale”, ceea ce este în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 41 alin. (2) și (7), precum și cu cele ale art. 48 și 51, întrucât respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, fiind o îndatorire fundamentală și pentru instituțiile statului.

Tribunalul Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu sunt contrare art. 136, art. 134 alin. (2) lit. a), art. 135 alin. (6), art. 41 alin. (2) și (7), art. 48 și 51 din Constituție, iar prevederile constituționale ale art. 49 nu sunt incidente în cauză.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, în esență, se arată că art. 15 din Legea nr. 30/1991 stabilește atribuțiile de control ale Gărzii financiare, astfel că nu sunt încălcate prevederile art. 136 din Constituție, referitoare la „Sistemul financiar”, iar dispozițiile „art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 nu au legătură cu dispozițiile art. 135 alin. (1) și (2) din Constituția României”. De

asemenea, textele criticate nu contravin art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, „întrucât nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului legal maxim de repatriere“. În punctul de vedere al Guvernului nici susținerea referitoare la încălcarea art. 41 alin. (2) și (8) din Constituție nu este întemeiată, deoarece scopul dispozițiilor criticate este consolidarea regimului valutar și întărirea disciplinei financiare, iar nu instituirea unui regim discriminatoriu din punct de vedere al proprietății private. În sfârșit, se consideră că nu sunt întemeiate nici susținerile referitoare la încălcarea prevederilor art. 48 și 51 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, precum și ale art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, dispoziții al căror conținut este următorul:

— Art. 15 din Legea nr. 30/1991: *„Garda financiară exercită controlul operativ și inopinat în legătură cu:*

a) aplicarea și executarea legilor fiscale și a reglementărilor vamale, urmărind împiedicarea oricărei sustrageri sau eschivări de la plata impozitelor și taxelor; [...]“;

— Art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994: *„Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor prevăzute la pct. 7 și 8 revin organelor Ministerului Finanțelor și Băncii Naționale a României, împuternicite în acest scop.“*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate contravin art. 41 alin. (2) și (7), art. 48, 49, 51, art. 134 alin. (2) lit. a), art. 135 alin. (1) și (6) și art. 136 din Constituție, care prevăd:

— Art. 41 alin. (2) și (7): *„(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor. [...]“*

(7) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.“;

— Art. 48: *„(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.“*

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.“

(3) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare săvârșite în procesele penale.“;

— Art. 49: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.“*

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“

— Art. 51: *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. O primă critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 15 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, potrivit cărora aceasta exercită controlul operativ și inopinat în legătură cu aplicarea și executarea legilor fiscale și a reglementărilor vamale, urmărindu-se împiedicarea oricărei sustrageri sau eschivări de la plata impozitelor și taxelor. În opinia autorului excepției acest text de lege, care „nu specifică din punct de vedere al controlului atribuția Gărzii financiare“, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 136 alin. (1), care „stipulează foarte clar că în ceea ce privește formarea, administrarea, întrebuițarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege.“

Curtea constată că această susținere nu poate fi reținută, deoarece în realitate ea nu privește constituționalitatea textului de lege în sine, ci nereglementarea detaliată a cazurilor în care Garda financiară poate efectua controale, or, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, *„În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea supusă controlului“.*

Autorul excepției mai consideră că și prevederile art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, încalcă

art. 136 din Constituție. În opinia acestuia neconstituționalitatea dispozițiilor criticate, potrivit cărora „*Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor prevăzute la pct. 7 și 8 revin organelor Ministerului Finanțelor și Băncii Naționale a României, împuternicite în acest scop*“, „derivă, de asemenea, din nespecificarea expresă a competențelor și atribuțiilor organelor de control“.

Curtea constată că nici această susținere nu vizează aspecte privind constituționalitatea textului de lege și, în consecință, pentru argumentele arătate anterior, și critica de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, prin raportare la dispozițiile art. 136 din Constituție, urmează a fi respinsă.

II. Cea de-a doua critică de neconstituționalitate privește atât dispozițiile art. 15 din Legea nr. 30/1991, cât și dispozițiile art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, care în opinia autorului excepției sunt contrare art. 41 alin. (1) și (7), art. 48, 49, 51, art. 134 alin. (2) lit. a) și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

Astfel, în esență, se arată că prin aplicarea de sancțiuni contravenționale organele Gărzii financiare încalcă în mod repetat proprietatea privată, care nu mai este inviolabilă, ceea ce contravine prevederilor art. 41 alin. (1) și (7) și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, precum și celor ale art. 48 și 51. Se mai consideră că statul nu asigură libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și nici nu creează cadrul favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, astfel încât textele criticate sunt contrare prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

În sfârșit, se apreciază că prin măsurile dispuse de Garda financiară, ca urmare a controalelor efectuate, se

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, precum și a dispozițiilor art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transtex“ — S.R.L. din Sighișoara în Dosarul nr. 2.361/2001 al Tribunalului Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

instituire, contrar prevederilor art. 49 din Constituție, o îngrădire a drepturilor și a libertăților fundamentale.

Examinând argumentele invocate, Curtea constată că acestea reprezintă critici privind măsurile dispuse de Garda financiară în exercitarea controlului efectuat în conformitate cu prevederile art. 15 din Legea nr. 30/1991, precum și în legătură cu sancțiunile contravenționale aplicate de către organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice și Băncii Naționale a României, în temeiul art. IV pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta nu este competentă să se pronunțe asupra modului de aplicare a legii. Aplicarea unei sancțiuni nu constituie o problemă de constituționalitate, ci este o problemă de fapt care nu intră în competența Curții.

De altfel, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii (de exemplu, Decizia nr. 105 din 1 iulie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 26 iulie 1999), prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție ca și în cauza de față.

Argumentele ce au fundamentat soluțiile de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate, invocate cu privire la prevederile art. IV din ordonanța criticată, își mențin valabilitatea și în prezentul dosar, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind aprobarea stemei județului Argeș

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema județului Argeș, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea elementelor stemei și semnificația acestora sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

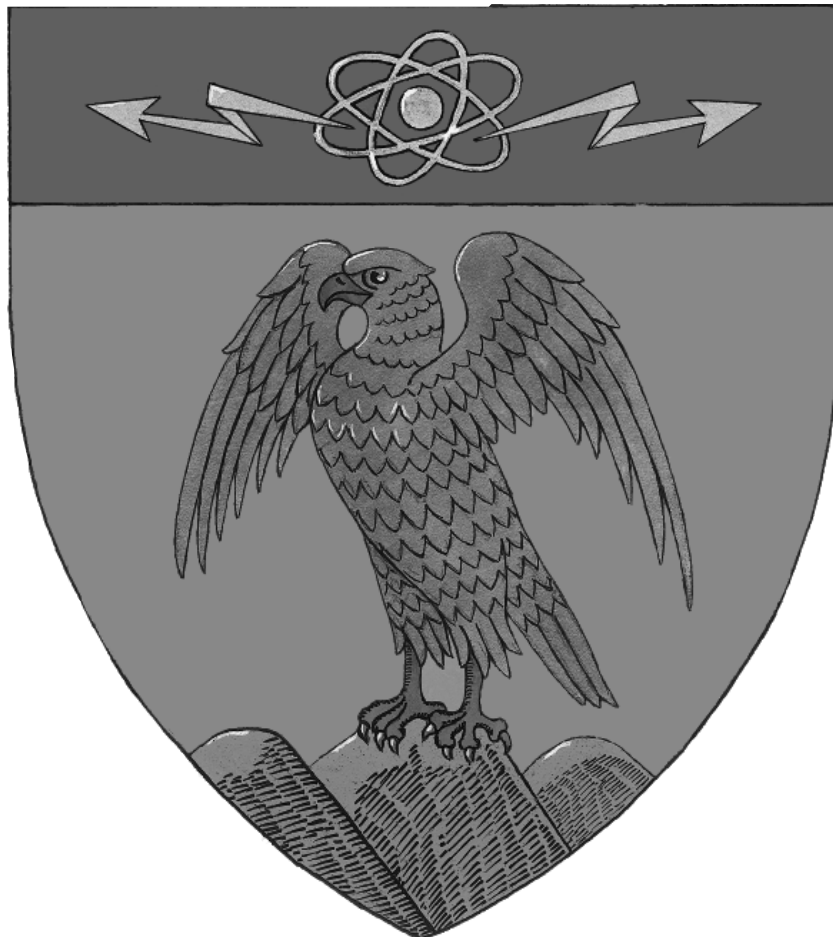
PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

București, 16 mai 2002.
Nr. 462.

ANEXA Nr. 1

STEMA JUDEȚULUI ARGEȘ

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei județului Argeș**

Descrierea stemei:

Stema județului Argeș, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut plin, având câmpul albastru încărcat cu o acvilă de aur, cu ciocul și ghearele roșii, care își ia zborul de pe un munte verde cu trei piscuri.

În câmpul superior, o fascie de culoare roșie, pe care sunt amplasate simbolurile electricității și atomului.

Semnificația elementelor însumate:

Acvila simbolizează demnitate, curaj, măreție și suveranitate; atestă faptul că în această zonă și-au avut reședința primii domni ai Țării Românești și evocă întinderea stăpânirii voievozilor de la Argeș.

Simbolurile electricității și atomului exprimă dezvoltarea energiei și cercetării științifice în domeniul fizicii atomice.

Cele trei piscuri de munte semnifică formele de relief, care cuprind cei mai înalți munți din țară.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
